

har Grund til at antage efter Ministerens Udtalelser i Landstinget, at man i hvert Fald vil kunne opnaa at gennemføre et mindre Lovforslag for Esbjerg. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad et saadant Lovforslag skulde gaa ud paa, det vil bedst kunne ordnes i Udvalget ved Forhandlinger med Ministeren; men der er dog en Ting, som jeg maatte maatte gøre opmærksom paa og allerede nu fremdrage, det angaar Bestemmelsen om, at Esbjerg Kommune ifølge det foreliggende Lovforslags § 37 fremdeles skal regnes som Sognekommune med Hensyn til Valgene til Landstinget. Som bekendt siger Grundlovens § 37 jo om Valgmaaden for Købstæderne: "For samtlige Købstæder, hvortil henregnes Frederiksværk, Frederiksøer, Marstal osv. " At der ikke er taget andre Handelspladser med, ligger i, at der ikke var andre; men at de ikke ere tagne med, udelukker jo ikke, at andre Pladser kunne komme med. I hvert Fald, saa snart der opstaar ny Købstæder, gaa de jo ind under § 37. Og i det Tilfælde, man vedtog for Esbjergs Vedkommende, at den med Hensyn til Landstingsvalgene skulde betragtes som en Købstad, vilde den naturligvis komme ind under § 37, saa vidt jeg kan indse, ligesaa vel som den kan betragtes som Sognekommune. Et Sted maa den hen, enten maa den behandles som Sognekommune eller som Købstadkommune, altsaa kan man naturligvis ligesaa godt indordne den under de Regler, som ere gældende for Købstadkommunerne. Det vilde nu efter min Formening være Uret paa den ene Side mod Esbjerg som By, om den ikke kunde vælge mere end een Repræsentant, og paa den anden Side kan det aldeles ikke nægtes, at Vælgerne paa Landet ikke vilde kunne være tjente med, at Esbjerg blev staaende i Lighed med dem med Hensyn til Valg af højtbestattede, saa at det vilde kunne ske, saa snart Formuen og Indtægten gaa frem i Esbjerg, og den muligvis faar ny Slatter indført, at en stor Del af Esbjergs Indvaanere som højtbestattede fortrængte en Del af de hidtidige Vælgere paa Landet. Jeg skal ikke trætte det høje Ting mere; jeg skal kun, idet jeg forudsætter, at Sagen gaar til Udvalg, anbefale, at man for saa vidt det skulde vise sig, at man ikke hurtigt kan faa gennemført den Lov, der her er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister, da vil søge at forme en Lov, der sikrer Esbjergs Kommunes Udvikling.

Indenrigsministeren (Hørring): Anledningen til, at jeg har tilladt mig at fremsætte dette Lovforslag for Rigsdagen, har jo været denne, at der fra Esbjerg

Sognekommune fremkom Anmodning om, at Kommunen maatte blive Handelsplads. Det var en Anmodning, som havde saa megen Bægt, at man maatte se at imødefomme den. Den kommunale Forsatning, som Esbjerg har for Øjeblikket i Egenkab af Sognekommune, naar ikke mere til. Jeg vilde altsaa gerne i den Henseende se at gøre, hvad jeg kunde; men nu er Forholdet jo det, at naar man siger, at Esbjerg skal blive Handelsplads, har man dermed egentlig intet sagt, thi der er ikke almindelige Regler, der gælde for Handelspladserne med Hensyn til deres kommunale Styrelse, der er særlige Regler for hver enkelt Handelsplads for sig. Derfor laa det nær for mig at optage Spørgsmaalet om Fællesregler for Handelspladsernes kommunale Styrelse, og jeg mente, jeg havde ligefrem Forpligtelse til at forsøge, om jeg ikke kunde opnaa Samstemning i Rigsdagens Ting med Hensyn til Ordningen af dette Forhold, noget, der ikke lykkedes, da denne Sag tidligere var for. Saaledes er Lovforslaget fremkommet, og naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) lagde ikke ringe Bægt paa, at det var fremsat i Landstinget, og søgte deraf at uddrage forskellige Slutninger, maa jeg sige, at han er ganske paa Bilsbpor. Der er en Grund, og i og for sig aldeles fyldestgørende Grund, til, at jeg fremsatte det i Landstinget, det var den, at dette Forslag jo ikke kom frem i Begyndelsen af Samlingen, men først længere hen, efter at man fra Esbjerg havde faaet tilstrækkeligt Materiale til at kunne fremsætte Lovforslaget. Og paa det Tidspunkt, da Lovforslaget fremsattes, var dette Ting overbeholdt med Arbejde, medens man i Landstinget ikke havde noget som helst Arbejdsstof. Jeg har derfor fremjat, ikke alene dette Forslag, men flere andre Forslag i Landstinget, Forslag, om hvilke det med samme Høje kunde siges, at de hellere burde være fremsatte herne — jeg skal i saa Henseende nævne Forslaget til Revision af Jærnbanernes Organisationslov — men Grunden, hvorfor den kom i det andet Ting, var ogsaa den at staffe Arbejdsstof deroppe. I saa Henseende maa det høje Folketing ogsaa kunne taale, at Ministrene gaa til Landstinget for at fordele Arbejdsstoffet saa meget som muligt. Man er jo herne ikke saa ganske uwillig til at klage over — og med Rette tilføjer jeg — at der her er for meget Arbejdsstof. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds gennemgik denne Sags Historie. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men dog henlede Opmærksomheden paa, at naar det ærede Medlem lagde saa megen Bægt paa